

Використання контрольних тестових завдань перевірки знань студентів за кожною темою навчальної програми та ділових ігор є ефективним напрямком застосування сучасних технологій та інновацій при викладанні дисциплін. Цей напрямок удосконалення технології навчання дозволить: активізувати роботу студентів протягом семестру; стимулювати всіх студентів до вивчення всіх тем дисципліни, адже оцінюються знання не окремих студентів за окремими темами семінарського заняття, а всіх студентів без виключення за всіма питаннями теми. Успішно скласти тест можна тільки за умови вивчення всієї теми і вірної відповіді мінімум на 55 % тестових запитань. Тільки в такому випадку тест

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

вивати у студентів навички самостійно мислити і приймати рішення швидко, адже на кожне питання тесту відводиться до 2 хвилин на відповідь; виховувати у студентів звичку не користуватися шпаргалками при написанні контрольних робіт і здачі екзамену, а розраховувати лише на свої знання, адже списати відповідь на тестові завдання не можливо фізично через значну кількість запитань (у середньому 20) і обмежений час на відповідь; стимулювати творчий пошук та ініціативу студентів в процесі ділових ігор.

Довганик Н. М., канд. істор. наук,
доцент кафедри поліісторії

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ПЛАНУВАННЯ

Досвід застосування модульно-рейтингової системи показав, що вона створює сприятливі умови для активізації самостійної роботи студентів.

Щоб ще більше зацікавити студентів у підвищенні якості самостійної роботи, важливо забезпечити поступове впровадження *індивідуального навчального планування*, що враховує здібності тих, хто навчається. Сутність організації навчання за даною інноваційною технологією полягає в тому, що студент самостійно працює з розробленою ним самим за допомогою викладача індивідуальною навчальною програмою, яка містить у собі цільову програму дій, банк інформації та методичні рекомендації щодо досягнення поставлених дидактичних цілей.

Процес модульного навчання починається зі складання студентами «вхідного контролю», зміст якого пов'язується з діагностикою наявності у них необхідних знань для вивчення модульної дисципліни. Студентам, які не склали іспит, пропонується вивчити відповідні розділи додаткового матеріалу та відвідувати за нього.

Після успішного складання «вхідного іспиту» студентам надається можливість безпосередньо ознайомитися зі змістом модулів та методичними рекомендаціями, в яких розкрито специфіку модульного навчання, послідовність вивчення дисципліни за даною технологією, можливість вибору матеріалу модулів різного рівня складності, використання рейтингової оцінки знань, характер стимулювання діяльності студентів.

На підставі отриманої інформації студент після узгодження з викладачем:

- самостійно планує свою діяльність — визначає мету навчання, здійснює вибір складності модуля, обирає темп засвоєння знань та формування необхідних умінь;
- самостійно організовує процес навчання — вільний вибір форм відвідування занять, визначення термінів атестації за навчальні елементи та за модуль у цілому;
- здійснює самоконтроль набутих знань та вмінь — поточний контроль за вивченням навчальних елементів модуля;
- самостійно регулює свою діяльність — можливість за результатами контролю переглянути деякі підходи до вивчення матеріалу модулів та перенести за узгодження з викладачем термін атестації та ін.;
- самостійно веде облік одержаних залікових одиниць, що дає можливість стежити за виконанням поставлених цілей у навчанні;
- самостійно аналізує свою діяльність та вносить відповідні корективи в навчальний процес.

За таких умов роль викладача як основного джерела інформації дещо змінюється. Він має перебудувати роботу зі студентами так, щоб їх навчання не зводилося до механічного «зазубрювання» лекцій, а стало цікавим, змістовним та більш корисним. Викладач повинен стати координатором і радником студента в процесі самостійного опанування предмета. Безумовно, при цьому може зменшуватись кількість лекцій. Але це зовсім не означає, що їх роль знижується. Вони мають набувати інших якостей, набираючи, наприклад, форму співбесіди. Лекції зберігають своє значення у випадках, коли курс є новим, оригінальним, бракує необхідної навчально-методичної літератури.

Отже, організація навчання за даною інноваційною технологією безпосередньо пов'язана з делегуванням функцій керування (планування, організація, регулювання, облік та аналіз) тим, хто тільки навчається. Це дає можливість готувати не тільки компетентних фахівців, а й особистості з такою рисою, як самостійність, без якої не може бути творчої, активної людини.

*Зайцева З. І., д-р іст. наук, професор
кафедри політичної історії,
Лиса О. І., здобувач*

ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ ЯК ПРЕДМЕТ ПОТОЧНОГО І ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ»

Дзеркалом інноваційних змін у суспільстві завжди була організація освіти і навчального процесу зокрема. Сьогодні дана сфера, попри те, що вона завжди відзначалася усталеними традиціями і консервативністю своїх історично вкорінених форм і засобів функціонування, зазнає суттєвих змін. Вони торкнулися й такого сегменту як структура навчальних дисциплін гуманітарного циклу для студентів неспеціальних факультетів.

Цього навчального року кафедра політичної історії КНЕУ імені Вадима Гетьмана приступила до читання курсу під назвою «Історія українського суспільства», що висуває на перший план нові аспекти як методологічного так і методичного характеру й водночас потребує вдосконалення системи контролю за засвоєнням студентами навчального матеріалу. На відміну від типового курсу історії України, у якому насамперед йдеться про державотворчі аспекти, новий курс вимагає більшої уваги до з'ясування характеру взаємовідносин між різними соціальними і етнонаціональними групами суспільства, які мали вплив (як позитивний, так і негативний) на перебіг формування ідентичності модерної української нації. Структурний розподіл матеріалу при вивченні історії українського суспільства передбачає виділення окремих наскрізних проблем, з яких важливішим, на наш погляд, є проблема інтелігенції.

Поняття, як і власне феномен, національної інтелігенції є складним і дискусійним. Інтелігенція поряд із буржуазією бу-